

ภัทร บุญฤทธิ์ 2557: การศึกษาเปรียบเทียบแบบจำลองการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์
กรณีศึกษา: กลุ่มอุตสาหกรรมธนาคาร ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ
คณะบริหารธุรกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์พีรพัฒน์ วงศ์ชัยวัฒน์, D.Sc.
49 หน้า

วิธีการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ปัจจุบันมีวิธีต่างๆมากมาย แต่วิธีการที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายมีวิธีการหลักๆ ได้แก่ การคิดลดเงินปันผล (DDM) การคิดลดกระแสเงินสด (DCF) และตัวแบบกำไรส่วนเกิน (RIM) ซึ่งแต่ละวิธีการก็มีแนวความคิดในการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์แตกต่างกันไป วิธีการเหล่านี้ให้ความแม่นยำค่อนข้างสูงจึงได้รับความนิยมจาก อย่างไรก็ตามในกลุ่มอุตสาหกรรมธนาคารนั้นเป็นกลุ่มที่มีพื้นฐานในการดำเนินธุรกิจแตกต่างจากกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ เนื่องจากธนาคารนั้นมีการทำธุรกิจเกี่ยวกับเงินเป็นหลัก ประกอบกับโครงสร้างเงินทุนที่แตกต่างจากกิจการทั่วไป ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าจึงได้ทำการทดสอบประสิทธิภาพของแบบจำลองทั้งสามแบบกับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มธนาคาร

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ด้วยแบบจำลองคิดลดเงินปันผล แบบจำลองคิดลดกระแสเงินสดอิสระ และแบบจำลองกำไรส่วนเกิน โดยใช้ข้อมูลในรายงานทางการเงินที่เกิดขึ้นจริงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มธนาคาร 2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้แบบจำลองที่นิยมใช้ในการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์สามแนวทางในกลุ่มอุตสาหกรรมธนาคาร

ผลการศึกษาจากงานวิจัยพบว่าแบบจำลอง RIM ให้ความคลาดเคลื่อนโดยเฉลี่ยต่ำกว่าแบบจำลอง DDM และแบบจำลอง DCF ตามลำดับ จากการพิจารณาพบว่าแบบจำลอง RIM นั้นนำเอามูลค่าทางบัญชีมาเป็นส่วนประกอบในการคำนวณ ซึ่งราคาตลาดของหลักทรัพย์ในอุตสาหกรรมธนาคารนั้นค่อนข้างสอดคล้องกับมูลค่าทางบัญชีของกิจการ ในขณะที่แบบจำลอง DCF ประสบปัญหาในการคำนวณเป็นอย่างมากในการคำนวณต้นทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักและจากการที่กระแสเงินสดอิสระติดลบเนื่องจากรูปแบบการดำเนินกิจการของอุตสาหกรรมธนาคาร

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก